

Н.Д. Горбова, гр. 54, соціально-психологічний факультет

Науковий керівник – ст. викл. О.В. Мазяр

Житомирський державний університет імені Івана Франка

Дослідження гендерних відмінностей реагування на ситуацію фрустрації у осіб з релігійним світосприйманням

В умовах, продиктованих сучасністю, соціум повсякчас відчуває фрусторованість потреб, бажань, цілей. Поняття „фрустрація” в перекладі з латинської (*frustratio*) означає марні сподівання, обман, руйнація планів. За С.Розенцвейгом, фрустрація має місце в тих випадках, коли організм зустрічає більш або менш непереборні перешкоди на шляху до задоволення потреб [4]. Фрустрація продукує у кожної особистості індивідуальний спектр емоцій і поведінку, індивідуальний спосіб реагування і виходу з ситуації фрустрації. Але чи існують гендерні закономірності у способах реагування на фрустрацію? Виходячи з даних досліджень інших авторів нам відомо, що чоловіки більше схильні до гетероагресії, мають низьку установку на самозвинувачення в кризових ситуаціях, але локус контролю є інтернальним і має тенденцію до зростання з віком. Чоловіки в більшій мірі, ніж жінки, схильні до самостійного вирішення проблем. Натомість, для жінок є характерною аутоагресія, більше виражена установка на самозвинувачення, але з віком у них підвищується екстернальність [5]. Дані відомості дають змогу робити певні припущення з приводу фрустраційного реагування чоловіків і жінок, але не показують повної картини цього явища. В дослідженні гендерних відмінностей реагування на ситуацію фрустрації робиться спроба з'ясувати, які реакції, - екстрапунітивні, інтропунітивні чи імпунітивні (за С. Розенцвейгом), - є характерними для жінок і чоловіків при наявності перешкод в реалізації задуманого.

Особливості фрустрації, як особливого психічного, стану роблять важливим дослідження зв'язку типу реагування в ситуації фрустрації з різними сферами діяльності, в які включена особистість впродовж своєї життєдіяльності. Серед великої кількості категорій діяльності для аналізу нами була обрана релігійно-конфесійна, яка набуває все більшої масовості.

Як відомо, поведінка, особистісні якості, емоційні прояви чоловіків і жінок належать до третинних статевих ознак, які є набутими в процесі соціалізації [2]. Соціалізація здійснюється в процесі засвоєння особистістю умов середовища (як фізичних, так і соціальних), адаптації до них та індивідуальної активності в різних сферах діяльності (реалізації себе в середовищі) [3]. Тоді логічним є той факт, що за умов зміни певних соціальних умов відбуватиметься ресоціалізація, і, як наслідок, змінюватимуться третинні статеві ознаки.

Релігія може суттєво впливати на процес соціалізації і ресоціалізації людини. В ідеалі, особистість з релігійним світосприйманням прагне реалізувати все засвоєне завдяки релігійній інституції в житті. Глибоке засвоєння релігійних догм змінює картину світу людини, хід її думок і поведінку. Л. Суятінова [3] зазначає особливості впливу релігії на процес соціалізації, серед яких регламентація поведінки і створення відповідної мотивації, формування відповідних психологічних особливостей людини. Для віруючої людини Бог виступає головним орієнтиром у житті. Це той „узагальнений інший” про якого говорить Дж. Мід, через якого віруюча людина, жінка це чи чоловік, оцінює себе і свою поведінку [1]. Але це не дає підстави говорити про духовну андрогінізацію, тим більше, що християнство (представники якого склали нашу вибірку) її і не пропагує. Питання полягає в іншому: актуалізація релігійності відбувається на фоні системної кризи, вторгнення сторонніх культурних і релігійних систем. Тому часто неофіти мають свої власні, часто неповні або хибні, уявлення про зміст самої релігійності і їх власної релігії.

Такий стан речей призводить до різного ступеню включеності осіб з релігійним світосприйманням до релігійно-конфесійної діяльності. В умовах релігійного ренесансу простежується наявність осіб із внутрішньою релігійною спрямованістю та зовнішньою релігійною спрямованістю (за Г.В. Олпортом), [6]. Внутрішня релігійна спрямованість передбачає значно систематичнішу релігійно-конфесійну діяльність особистостей, ніж зовнішня, адже релігійні цінності і погляди є глибоко інтеріоризовані ними і мотивують їх діяльність. Під релігійно-конфесійною діяльністю ми розуміємо набір традиційних для певної релігії (в

даному випадку християнства) проявів активності віруючих, як то молитва, сповідь, відвідування свого релігійного закладу тощо.

Предметом нашого дослідження є гендерні відмінності реагування на ситуацію фрустрації осіб з релігійним світосприйманням. Але зовнішня і внутрішня релігійність виступають як дві полярні характеристики віри, релігійного світосприймання. Тому питання полягає не лише в тому, чи існують гендерні відмінності в реагування на ситуацію фрустрації у віруючих особистостей, а ще і в тому, чи пов'язаний ступінь включеності віруючих в релігійно-конфесійну діяльність з вищезазначеними гендерними відмінностями. Беручи до уваги висновки, до яких прийшла М.Мід про те, що різниця між членами різних культур як і різниця між членами однієї культури, майже повністю зводиться до умов їх життя, тобто відмінності між статями є породженням культури [1], ми виходили з припущення про те, що гендерні відмінності реагування на ситуацію фрустрації в межах однієї групи будуть мінімальними, а відмінності в реагуванні між представниками різних груп – суттєвими, тобто різнитись за напрямком, типом і факторами фрустраційних реакцій.

Методи, методика і процедура дослідження

Метою нашого дослідження було вивчення гендерних особливостей фрустраційних реакцій у осіб з релігійним світосприйманням. Для її реалізації, з огляду на типологію релігійності Г.В.Оллпорта, було відібрано 30 осіб віку ранньої дорослості, 16 з яких є міністрантами і хористами місцевого костьолу і православної церкви (8 чоловіків, 8 жінок), вони являють собою першу вибірку. До другої вибірки ввійшли пересічні студенти і працівники (8 чоловіків і 8 жінок). невеликий обсяг вибірки обумовлений тим, що дослідження є пілотажним і тому не претендує на всю повноту висвітлення теми. Досліджувані обох вибірок самовизначились як віруючі люди.

Процедура дослідженням методом анкетування і стандартизованого тестування проводилась в індивідуально-груповій формі. На початковому етапі респондентам пропонувалось заповнити розроблену нами анкету.

Анкета включає 11 запитань, спрямованих на виявлення ступеня включеності в релігійно-конфесійну діяльність (див. додаток № 1). Дані запитання відображали типові поведінкові прояви релігійно-конфесійної діяльності (молитва, сповідання, постування, читання релігійної літератури і ін.), а також суб'єктивне ставлення до релігійності особистості в цілому і власної релігійності. Якщо респондент давав схвальну відповідь („так” або „часто”) на більшість запитань анкети, ми відносили його до першої групи, яку складають особи з внутрішньою релігійною спрямованістю. У протилежному випадку респондент був віднесений до другої групи, яку складають особи із зовнішньою релігійною спрямованістю.

Далі, учасникам дослідження обох груп надавався фрустраційний тест Розенцвейга [7]. Кожна відповідь респондента оцінюється з точки зору двох критеріїв: спрямованості реакції (екстрапунітивна, інтропунітивна, імпунітивна) і типу реакції (з фіксацією на перешкоді, з фіксацією на самозахисті, з фіксацією на задоволенні потреби). Із поєднання цих шести категорій виходять дев'ять можливих факторів і два додаткових варіанти (див. додаток 7)

Результати

Аналіз результатів гендерних відмінностей реагування на ситуацію фрустрації у осіб із внутрішньою релігійною спрямованістю

Напрямок фрустраційних реакцій: серед чоловіків даної вибірки 62,5% у випадках фрустрації притаманний імпунітивний напрямок реагування (М). Така сама ситуація спостерігається і серед жінок. Тобто, фруструючій ситуації не надається надто важливого і травмуючого значення. В даних ситуаціях респонденти нікого не засуджують, тяжіють до компромісних рішень, сподіваються, що для вирішення проблеми варто трохи почекати і подумати.

Тип фрустраційних реакцій: більшість чоловіків (75%) виявляють тип реагування „з фіксацією на задоволенні потреби” (NP). Жінки також (100%) Їх відповіді спрямовані на вирішення проблемних ситуацій самостійно („Ми

замінімо ваш годинник”, „Я куплю нову газету”), або вони вважають що час і хід подій приведуть до їх вирішення („Почекаємо, може вона і встигне” тощо).

Домінуючі фактори: 50% чоловікам притаманний інтропунітивний напрямок реагування „з фіксацією на задоволенні потреби” (і). Вони зазвичай визнають свою провину і самі беруться за вирішення фруструючих ситуацій („Вибачте, я куплю вам нову вазу”). 37,5% чоловікам – імпунітивний „з фіксацією на задоволенні потреби” (m), тобто у відповідях виражається сподівання, що час, хід подій вирішать проблему („Прийдеться чекати наступного потягу...”); або, що взаємо порозуміння і компроміс ліквідують ситуацію фрустрації („Давайте домовимось, як ми вирішимо” тощо) і досліджуваних виявляє екстрапунітивні реакції „з фіксацією на самозахисті” (E), тобто не схильний до визнання себе винним, часом виражає неприязнь і потурання фрустратору. („яке ви маєте право мене звинувачувати?”).

Для 50% жінок характерним є імпунітивний напрямок реагування „з фіксацією на задоволенні потреби” (m), і для 25% - інтропунітивний напрямок реагування „з фіксацією на задоволенні потреби” (і) (див. додаток 2).

Ситуація перешкоди

Напрямок реакції: для 75% чоловіків характерним є імпунітивний напрямок реакцій. Для 50% жінок він також є характерним, а для інших 50% - екстрапунітивний (E): реакція спрямована на живе або неживе оточення в формі підкреслення ступеню фруструючої ситуації, очікується вирішення ситуації сторонніми особами, а не самостійно.

Тип фрустраційних реакцій: домінантним для 87,5% чоловіків і 75% жінок є тип реагування „з фіксацією на задоволенні потреби” (NP). Але жінки вдвічі частіше (25%) ніж чоловіки (12,5%) фокусують увагу саме на перешкоді, яка викликала фрустрацію, про що свідчить реакції „з фіксацією на перешкоді” (OD).

Домінуючі фактори: 37,5% чоловіків і жінок виявляють імпульсивний напрямок реагування „з фіксацією на задоволенні потреби” (m). Інші 37,5% жінок виявляють екстрапульсивні реакції „з фіксацією на задоволенні потреби, тобто очікують, що хтось має вирішити проблемну ситуацію (див. додаток 2).

Ситуація звинувачення

Напрямок реакції: чоловікам і жінкам в однаковій мірі властива інтропульсивність (100%). Вони визнають власну провину у ситуаціях, у яких їх звинувачують

Тип фрустраційних реакцій: 62,5% чоловіків виявляють тип реагування „з фіксацією на задоволенні потреби” (NP), а 87,5% жінок - тип реакцій „з фіксацією на самозахисті”: у ситуаціях звинувачення вони все ж таки прагнуть дещо пом’якшити свою провину, захистити своє „Я”.

Домінуючі фактори: для чоловіків характерним є інтропульсивний напрямок реагування „з фіксацією на задоволенні потреби” (i) (75%), а для жінок - інтропульсивність „з фіксацією на самозахисті”. Тобто, вони завжди визнають свою провину у ситуації, що склалась, але прагнуть зазначити пом’якшуючі умови. Тобто, чоловіки більшою мірою націлені на вирішення проблеми, а жінки – на налагодження комфортної ситуації спілкування (див. додаток 2).

Аналіз результатів гендерних відмінностей реагування на ситуацію фрустрації у осіб із зовнішньою релігійною спрямованістю

Напрямок фрустраційних реакцій: більшість чоловіків (87,5%) і жінок вибірки (75%) проявляють екстрапульсивність (E): реакція спрямована на оточення, а не на себе. Ситуація фрустрації всіляко підкреслюється („Так, неприємний випадок”), зовнішня причина фрустрації засуджується („Ви що, не навчені набирати номер?”), або на когось покладається обов’язок вирішити ситуацію („Купіть мені тепер нову газету” тощо).

Тип фрустраційних реакцій: 62,5% чоловіків виявляють тип реагування „з фіксацією на задоволенні потреби” (NP). Вони, здебільшого, прагнуть

вирішення проблемної ситуації, знаходження шляхів і можливостей для реалізації бажаного результату. 62,5% жінок - тип реакції „з фіксацією самозахисті” (ED). Вони зорієнтовані, перш за все, на забезпечення безпеки для власної особистості, захист своєї гідності у фрустраційних ситуаціях („Чим ви доведете свої звинувачення?!”).

Домінуючі фактори: для 62,5% чоловіків і жінок домінантним фактором є екстрапунітивність „з фіксацією на самозахисті” (E). Тобто, здебільшого у відповідях зустрічаються звинувачення, дорікання, образа, сарказм в сторону фрустратора. Даним респондентам властиво не визнавати власної провини за ситуацію фрустрації (див. додаток 3).

Ситуація перешкоди

Напрямок реакції: для 87,5% чоловіків характерним є екстрапунітивний напрямок фрустраційних реакцій (E). Тобто, реакція спрямована на оточення, а не на себе. Така ж ситуація і серед 62,5% жінок.

Тип фрустраційних реакцій: для більшості чоловіків (75%) і жінок (50%) властивий тип реагування „з фіксацією на задоволенні потреби” (NP). Вони, здебільшого, прагнуть вирішення проблемної ситуації, знаходження шляхів і можливостей для реалізації бажаного результату.

Домінуючі фактори: чоловіки виявляються більш дієвими, але прагнуть, щоб оточуючі вирішували фруструючу ситуацію – 50% демонструють екстрапунітивність „з фіксацією на задоволенні потреби”. А жінки прагнуть захистити своє „Я” шляхом виявлення ворожості спрямованої на когось з оточення – 62,5% демонструють екстрапунітивність „з фіксацією на самозахисті” (див. додаток 3).

Ситуація звинувачення

Напрямок реакції: напрямки реакцій чоловіків розділились порівну: 62,5% - екстрапунітивність (реакція спрямована на оточення, а не на себе. Ситуація фрустрації всіляко підкреслюється, зовнішня причина фрустрації засуджується), 62,5% - інтропунітивність (відчувають власну

відповідальність за ситуацію, що склалась і за її вирішення). Для 75% жінок притаманна виключно інтропунітивність.

Тип фрустраційних реакцій: для більшості чоловіків (82,5%) і жінок (82,5%) властивий тип реагування „з фіксацією на самозахисті”, тобто, вони зорієнтовані, перш за все, на забезпечення безпеки власної особистості, захист своєї гідності у фрустраційних ситуаціях („Чим ви доведете свої звинувачення?!”).

Домінуючі фактори: 75% чоловіків демонструють екстрапунітивність „з фіксацією на самозахисті”, що свідчить про переважання ідеї заперечення власної провини у проблемній ситуації, наявність звинувачення і дорікання оточенню. Результати жінок розділились на троє (по 37,5%): інтропунітивність „з фіксацією на задоволенні потреби” (і) (передбачає самостійне вирішення проблемної ситуації суб’єктом), інтропунітивність „з фіксацією на самозахисті” (I) (визнають власну провину, але намагаються навести також і пом’якшуючі обставини на свою користь), екстрапунітивність „з фіксацією на самозахисті” (E) (див. додаток 3).

Висновки

1. У групі досліджуваних із *внутрішньою релігійністю* ми виявили однакові за напрямком і за типом реакції: ситуацію фрустрації вони сприймають як відсутність чиеїсь провини, як дещо таке, що може бути виправленим саме по собі. Але чоловіки виявляються більш дієвими, так як вирішення ситуації здебільшого беруть на себе, а жінки більш пасивними, бо сподіваються на плин часу і взаємопорозуміння, яке допоможе вирішити проблему. В ситуаціях перешкоди жінки і чоловіки також тяжіють до вирішення фруструючої ситуації, при чому покладаються більше на компроміс і очікування вирішення проблеми з часом, але жінки, на рівні з цим, іноді прагнуть вирішення проблеми сторонніми. В ситуації звинувачення і жінки, і чоловіки, в більшості випадків, визнають свою провину у ситуації, що склалась, але чоловіки самостійно беруться до її

виправлення, а жінки прагнуть дещо виправдати себе, пояснюючи причини своїх вчинків.

В даній вибірці ми спостерігаємо „класичний” розподіл ролей: жінка пасивніша, прагне до взаємопорозуміння і гармонії у взаємодії з оточуючими, а чоловік – самостійний, відповідальний. Такий стан речей узгоджується з Біблійною позицією жінки і чоловіка. На нашу думку це може бути поясненням вищезазначеної поведінки, адже саме на Біблійні писання орієнтуються в своїй поведінці люди з внутрішньою релігійністю.

2. У групі досліджуваних із *зовнішньою релігійністю* чоловіки і жінки продемонстрували майже ідентичні результати: в ситуації фрустрації вони спрямовують свої реакції в оточення, прагнучи захистити своє „Я”, вдаючись при цьому до вербальної агресії. В ситуації перешкоди жінки, здебільшого, не змінюють своєї захисної тактики, а чоловіки вимагають, очікують, що хтось повинен вирішити проблему. В ситуації звинувачення жінки в рівній мірі можуть не визнавати своєї провини і звинувачувати виключно оточуючих, визнавати свою провину і виправдовуватись при цьому, визнавати провину і вдаватись до самостійного її вирішення. Чоловіки – виражають ворожість, погрожують, звинувачують інших, своєї провини в більшості випадків не визнають.

Переважання екстрапунітивності в реакціях жінок і чоловіків свідчить про несвободу від фрустрації, неадекватну самооцінку, завищені вимоги до оточуючих. Це вказує на залежність від сторонньої оцінки, саме це виступає основним мотивотворчим фактором поведінки.

3. Бачимо значні відмінності в реагуванні на ситуацію фрустрації між одностатевими представниками груп із зовнішньою і внутрішньою релігійністю: жінки із зовнішньою релігійністю набагато частіше вдаються до вербальної агресії, прагнучи захистити власну особистість, ніж жінки із внутрішньою релігійністю, які в своїй більшості зорієнтовані на вирішення проблеми шляхом досягнення компромісу і очікування; чоловіки із зовнішньою релігійністю також значно агресивніші у спілкуванні з

оточуючими, налаштовані на залучення сторонніх для вирішення проблемних ситуацій, на відміну від чоловіків із внутрішньою релігійністю, які переважно визнають власну провину і відповідальність за вирішення проблеми або налаштовані на компромісну співпрацю.

4. Загальна спрямованість групи внутрішньої релігійності на інтропунітивність і імпунітивність вказує на прагнення діяти в критичних ситуаціях з огляду на християнські цінності і мораль. Це дає можливість представникам даної групи набутти стан свободи від фрустрації. Екстрапунітивність групи зовнішньої релігійності заважає ефективно діяти в ситуації фрустрації, позбавляє можливості набуття стану свободи від фрустрації, вказує на орієнтування в своїй поведінці на соціум.

5. За результатами дослідження, простежується тенденція значно меншої гендерної відмінності в реагуванні на ситуацію фрустрації між представниками однієї групи, ніж між представниками різних груп, що підтверджує наше припущення.

Список літератури

1. Гендерні студії: освітні перспективи (навчально-методичні матеріали). – К.: ПЦ „Фоліант”, 2003. – 80 с.
2. Говорун Т.В., Кікінеджи О.М. Гендерна психологія: Навчальний посібник. – К.: Видавничий центр „Академія”, 2004. – 308 с.
3. Суятінова Л.О. Вплив релігії на процес соціалізації особистості // Соціальна психологія, 2006. - №1 (с. 85-94)
4. Вилунас В.К., Бабаева Ю.Д. Экзаменационные билеты : Эмоции. Мотивы. Потребности., 1999, - 49 с.
5. Ильин Е.П. Дифференциальная психология мужчины и женщины. – СПб.: «Питер», 2007, - 544 с.
6. Олпорт Г. Личность в психологии. – СПб.: Ювента, 1998. – 237 с.
7. Райгородский Д.Я. (Редактор составитель) Практическая психодиагностика, Методики и тэсты. Учебное пособие.- Самара: Издательский Дом „БАХРАХ– М”, 2002. – 672с.

Додатки

Додаток 1. Анкета релігійної особистості

1. Вік:

2. Стать:

3. Чи вважаєте себе віруючою людиною?

а) так; б) ні; в) не впевнений.

4. Ваш релігійний стаж:

5. Як часто відвідуєте свій релігійний заклад?

а) регулярно; б) час від часу; в) рідко; г) не відвідую.

6. Чи святкуєте релігійні свята?

а) так; б) інколи, деякі; в) не святкую.

7. Чи дотримуєтесь посту?

а) так, завжди; б) інколи; в) не дотримуюсь.

8. Як часто сповідуєтесь?

а) часто; б) іноді, рідко; в) ніколи.

9. Як часто Ви молитесь?

а) регулярно; б) іноді; в) не молюсь.

10. Перед тим як прийняти важливе рішення, чи молитесь Ви і зв'язуєтесь із релігійною літературою?

а) так, завжди; б) іноді; в) ні.

11. Чи вважаєте Ви, що для того, щоб прожити гарне життя, необхідно бути віруючою людиною?

а) так; б) не обов'язково; в) ні.

Додаток 2. Особливості фрустраційних реакцій чоловіків і жінок із внутрішньою релігійною спрямованістю

Стать	Напрямок р-ції (%)			Тип р-ції (%)			Домінантні фактори (%)								
	Е	І	М	OD	ED	NP	Е'	Е	е	Г'	І	і	М'	М	м
Чоловіки	25	12,5	62,5	-	37,5	75	-	37,5	-	-	-	50	12,5	-	37,5

Жінки	25	37,5	62,5	-	25	100	-	12,5	12,5	-	-	25	12,5	-	50
-------	----	------	------	---	----	-----	---	------	------	---	---	----	------	---	----

Ситуація перешкоди

Стать	Напрямок р-ції (%)			Тип р-ції (%)			Домінантні фактори (%)								
	E	I	M	OD	ED	NP	E'	E	e	Г'	I	i	M'	M	m
Чоловіки	25	12,5	75	12,5	-	87,5	-	12,5	25	-	-	12,5	12,5	25	37,5
Жінки	50	-	50	25	-	75	-	-	37,5	-	-	12,5	25	12,5	37,5

Ситуація звинувачення

Стать	Напрямок р-ції (%)			Тип р-ції (%)			Домінантні фактори (%)								
	E	I	M	OD	ED	NP	E'	E	e	Г'	I	i	M'	M	m
Чоловіки	-	100	-	-	50	62,5	-	-	-	-	50	75	-	-	-
Жінки	-	100	-	-	87,5	25	-	-	-	-	87,5	25	-	12,5	-

Напрямок реакції

E – екстрапунітивний;

I – інтропунітивний;

M – імпунітивний.

Тип реакції

OD – „з фіксацією на перешкодї”;

ED – „з фіксацією на самозахистї”;

NP – „з фіксацією на задоволенні потреби”.

Домінантні фактори

E' – екстрапунітивний „з фіксацією на перешкодї”;

E – екстрапунітивний „з фіксацією на самозахистї”;

e – екстрапунітивний „з фіксацією на задоволенні потреби”;

Г' – інтропунітивний „з фіксацією на перешкодї”;

I – інтропунітивний „з фіксацією на самозахистї”;

i – інтропунітивний „з фіксацією на задоволенні потреби”;

M' – імпунітивний „з фіксацією на перешкодї”;

M – імпунітивний „з фіксацією на самозахистї”;

m – імпунітивний „з фіксацією на задоволенні потреби”.

Додаток 3. Особливості фрустраційних реакцій чоловіків і жінок із зовнішньою релігійністю

Стать	Напрямок р-ції (%)			Тип р-ції (%)			Домінантні фактори (%)								
	E	I	M	OD	ED	NP	E'	E	e	Г'	I	i	M'	M	m
Чоловіки	87,5	12,5	12,5	-	50	62,5	-	62,5	25	-	-	12,5	-	-	-
Жінки	75	-	37,5	-	62,5	37,5	-	62,5	12,5	-	-	-	-	-	25

Ситуація перешкоди

Стать	Напрямок р-ції (%)			Тип р-ції (%)			Домінантні фактори (%)								
	Е	І	М	OD	ED	NP	Е'	Е	е	І'	І	і	М'	М	m
Чоловіки	87,5	-	25	-	37,5	75	-	25	50	-	-	12,5	-	12,5	12,5
Жінки	62,5	-	37,5	12,5	37,5	50	-	62,5	12,5	-	-	-	-	-	25

Ситуація звинувачення

Стать	Напрямок р-ції (%)			Тип р-ції (%)			Домінантні фактори (%)								
	Е	І	М	OD	ED	NP	Е'	Е	е	І'	І	і	М'	М	m
Чоловіки	62,5	62,5	-	-	82,5	25	-	75	-	-	37,5	25	-	-	-
Жінки	25	75	-	-	82,5	25	-	37,5	-	-	37,5	37,5	-	-	-